

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Mægling i Arbejdsstridigheder.

Forhandlingen genoptoges.

Socialministeren (Steincke): Saa vidt jeg har forstaaet ved at læse Morgenbladene i Dag, skal dette Lovforslag i Gaar have været Genstand for en velvillig Behandling her i dette Ting, og det paa-hviler mig derfor at takke de forskellige deri deltagende Ordførere. Jeg skal derefter gaa over til forskellige af de Indvendinger og Bemærkninger, som har været fremsat.

Der blev af forskellige Talere fremsat Udtalelser vedrørende en eventuel Forlængelse af den saakaldte Lockout-Lov. Jeg skal ikke beskæftige mig med dette Problem, der overhovedet ikke har været fremme under de Forhandlinger, der har fundet Sted før Fremsettelsen af dette Lovforslag, der jo tilsigter at etablere en saa vidt mulig varig Ordning vedrørende Mægling i Arbejdsstridigheder og derfor i og for sig ikke har noget at gøre med en Forlængelse eller Ikke-Forlængelse af den saakaldte Lockout-Lov.

Den ærede Ordfører Hr. Krag mente, at de Krav, som et Mindretal havde fremsat under den tidligere Udvalgsbehandling, og som fandtes gengivet i Bemærkningerne til Lovforslaget, Tillæg A. Sp. 2349—50, i Punkterne 1—6, var egnede til at gennemføres, og særlig gjaldt det første Punkt, der drejer sig om Pligt for Forligsinstitutionen til at indsamle Oplysninger om Lønforholdene her og i Udlandet. Jeg har intet imod, at man i Udvalget drøfter Betimeligheden af i større eller mindre Grad at gennemføre disse af et Mindretal stillede Forslag, men jeg vil dog sige med Hensyn til det Forslag, der særlig interesserer den ærede Ordfører, at Forligsmanden eller Forligsinstitutionen — og det tror jeg for øvrigt den ærede Ordfører selv bemærkede — var imod Gennemførelsen af dette Forslag, og det er vel noget ud fra den Betragtning, at disse Oplysninger, som man vil faa fra forskellige Steder i Udlandet, i den raa Form er uden større Interesse. De kræver altsaa en omfattende Bearbejdelse, for at de virkelig skulde kunne tjene til egentlig Oplysning, og jeg tror, at man fra Forligsinstitutionens Side var betænkelig ved, at en Mægling sinstitution skulde staa i Spidsen for eller, hvad skal man sige, etablere en helt ny Administra-

tion, der let kunde blive meget omfattende, til Indhentning og til Bearbejdelse af disse mere eller mindre tvivlsomme Oplysninger. Men jeg har naturligvis intet imod, at man drøfter det nærmere i Udvalget.

Endvidere sagde den ærede Ordfører for Venstre, at han ønskede gennemført en Regel om, at Forligsmanden kunde kræve sig alle Oplysninger, som skønnes tjenlige med Hensyn til Orientering over for Beretigelsen af Parternes Standpunkter, forelagt fra samtlige Organisationer, og han sagde om dette Krav, at det jo tidligere havde mødt Modstand, i hvert Fald hos KonservATIVE og Socialdemokrater.

Jeg tror ogsaa, dette Krav vil møde Modstand fremtidig, thi bag ved dette Krav ligger i Virkeligheden en Underkendelse af, hvad der egentlig er Meningen med en Mægling sinstitution. En Mægling sinstitution, som vi har opbygget den her i Landet, har til Formaal at gaa ud fra de forskellige Krav og Standpunkter, som Parterne stiller sig paa, og derefter søge at naa til et Standpunkt, man har Udsigt til at kunne gennemføre. Hvad Forligsinstitutionen protesterer imod, og hvad man jo hidtil ikke har haft, er det, som nærmest ligger i den ærede Ordførers Krav, nemlig, at Forligsinstitutionen i Virkeligheden skal fungere som den offentlige Institution, der bestemmer, hvilke Krav det i det givne Tilfælde er berettiget at stille eller ikke stille fra Parternes Side, og det bliver en helt anden Institution end den nuværende Forligsinstitution. Derfor tror jeg vedblivende, at hvis man skal fortsætte Lovgivningen om Mægling i Arbejdsstridigheder, vil dette Krav møde Modstand i vide Kredse.

Dernæst var den ærede Ordfører inde paa sit tidligere Forslag om, at Parterne skulde møde med bundet Mandat. Ogsaa dette Forslag anser jeg for uigennemførligt; i Virkeligheden indeholder det jo Forbud mod Urafstemning. Hvis jeg ikke husker meget fejl, har Spørgsmaalet været drøftet ret indgaaende under Udvalgsbehandlingerne, og Kravet om Møde med bundet Mandat er frafaldet ogsaa af Arbejdsgivernes Repræsentanter. Jeg tror derfor heller ikke, der vil være nogen Mulighed for at tage dette Forslag op igen og faa det gennemført.

Endelig vendte den ærede Ordfører for Venstre sig imod den meget omtalte Formulering af § 8, Stk. 2, 3die Punktum. Jeg anerkender den rolige og lidet aggressive Maade, paa hvilken det ærede Medlem drillede mig med Hensyn til denne Paragraf;